

376

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W art. 17 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 27 marca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 131) — § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli do dnia 31 marca 1948 r. nie zostanie wniesiony akt oskarżenia, prokurator przywróci wolność osobie osadzonej w miejscu odosobnienia“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

377

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o zmianie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o ulgach inwestycyjnych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 221) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Ulgi, określone w art. 2, stosuje się do inwestycji, wymienionych w art. 3 pkt 4, jeżeli zostaną dokonane i zgłoszone właściwemu urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 31 grudnia 1947 r., a do pozostałych inwestycji, jeżeli zostaną dokonane i zgłoszone w terminie do dnia 30 czerwca 1948 r.

2. Jeżeli całkowite zużycie sum nie może nastąpić na cele określone w art. 3 pkt 1), 2) i 5) w terminie do dnia 30 czerwca 1948 r., inwestycje będą korzystały z ulgi, jeżeli całkowita

suma tych inwestycji zostanie w powyższym terminie zgłoszona właściwemu urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu), a zużyta do dnia 31 grudnia 1948 r.; termin ten może być przedłużony rozporządzeniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i Odbudowy“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Odbudowy.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

378

DEKRET

z dnia 22 października 1947 r.

o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Prawo obywatelstwa polskiego służy każdemu, kto przed dniem 1 września 1939 r. miał na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska stałe miejsce zamieszkania, udowodnił swą polską narodowość przed komisją weryfikacyjną (narodowościową) i uzyskał na tej podstawie stwierdzenie swej polskiej narodowości przez właściwą władzę administracji ogólnej I instancji oraz złożył deklarację wierności Narodowi i Państwu Polskiemu.

Art. 2. Osoby, które nie poddały się weryfikacji przed komisją weryfikacyjną z przyczyn zasługujących na uwzględnienie, mogą ubiegać się o stwierdzenie narodowości polskiej przez władzę administracji ogólnej I instancji ostatniego ich miejsca zamieszkania.

Art. 3. Weryfikacja, dokonana w stosunku do mieszkańców b. Wolnego Miasta Gdańska przed wejściem w życie dekretu niniejszego według zasad ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodo-

wości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 106), uważana jest za dokonaną zgodnie z przepisami art. 1, chociażby zamieszkali oni na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska dopiero po dniu 31 sierpnia 1939 r.

Art. 4. Przepisy ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) mają zastosowanie na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska w zakresie nie objętym niniejszym dekretem.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych w zakresie ich właściwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziemi Odzyskanych:

w z. Józef Dubiel